

dette, maa jeg ganske slutte mig til min høit-
 agtede Ven, den første Taler, Rigsdagmanden
 for Ringsted (Møllen), naar han ivrede imod,
 at den høitærede Krigsminister havde ladet
 sig bringe ind paa Bekostningen af Telte.
 Jeg har ikke saa ganske lidt høstet med Veir-
 spørgsmaalet saavel som ogsaa med Bekostnin-
 gen derved, og jeg maa tilstaae, uden at jeg her
 videre skal ubivle det, at jeg er overbevist om,
 at det er en daarlig, ja den daarligste af al
 Deconomi, fortrinsviis eller i større Omfang
 at kaste sig over Telte. Jeg havde haabet, at
 man vilde have indstrænket sig til at forbruge
 det, vi have i denne Retning, der ganske vist
 ikke er stort, men at man paa ingen Maade
 vilde have bekostet mere. Jeg er derhos over-
 ordentlig bange for, at dersom man kommer
 ind paa Teltgebetet, saa vil det gaae ligesom i
 den høifalig afdøde Konges Tid, hvor man
 kostede et saakaldet Kongetelt, som jeg iøvrigt
 haaber, at Krigsbestyrelsen har til sin Dispo-
 sition, og andre lignende Telte til de Over-
 commanderende, isædedes for at man ved Indret-
 ning af en Leir bør gaae frem med den aller-
 største Simpelt og Tarvelighed. Naar man
 gjør det, vilde Bekostningerne visstnok ikke vise
 sig saa store, som Ministeriet igjennem sit In-
 genieurcorps engang har opstillet dem, da skal
 det nok vise sig, at de ikke ere uoverkommelige.
 — Jeg nævnte før, at man ogsaa havde Ex-
 empler her i Landet paa, hvilken Betydning
 for Jordens Opkomst praktiske Landmænd vente
 sig af en saadan Leir. Jeg sigtede derved til,
 at det er mig bekjendt, at den dristige Eier af
 Hovedgaarden Halb, som er et Sted, der visse-
 lig i mange Henseender fortjener at komme i
 Betragtning, har tilbudt Krigsministeriet at
 overlade det temmelig store Areal af sin Eien-
 dom og selv naturligtviis vedblive at svare
 Skatter deraf, uden at forlange anden Godt-
 gjørelse end Gjødselen. Den belgiske Leir ved
 Beverloo giver et interessant Bidrag til at
 vurdere Betydningen af en Leir for en ufrugt-
 bar Egn, men dette skal jeg ikke videre gaae
 ind paa. Ogsaa af en anden Grund er det
 noget vanskeliggere for os, med al god Tillid
 til den høitagtede Krigsminister, at slutte os
 til Lovforslaget, idet det nemlig, sjsjøndt det
 gaaer ud paa en Bevilling af henved 300,000

Rd., dog aldeles ikke er lebsaget af saadanne
 Overflag og Beregninger, som ellers pleie at
 følge med lignende Begjæringer; men jeg tviv-
 ler ikke om, at den høitagtede Krigsminister
 baade vil og kan forstaae det Udvalg, som jeg
 antager vil blive nebsat i denne Sag, med alle
 de fornødne Ophlysninger. For mit Vedkom-
 mende maa jeg tilstaae, at det vilde falde mig
 meget haardt, om jeg skulde bringes til at give
 min Stemme til dette Lovudkast, naar den
 høitagtede Minister ikke indstrænker sig til een
 Leir, og det en Leir, som kan have rimelig
 Formodning for sig med Hensyn til Fremtiden.

Fallesen: Det er kun en ganske kort
 Bemærkning, jeg skal tillade mig med Hensyn
 til Spørgsmaalet om een eller to Leire. Jeg
 er enig med de ærede Herrer, der have udtalt,
 at det i Almindelighed vilde være ønskeligt at
 uddanne Hæren i een Leir, men paa den anden
 Side maatte jeg meget beklage, om man
 vilde negte Administrationen Leilighed til efter
 sit Skjøn at bestemme, om Uddannelsen skulde
 skee i een eller to Leire. Det forekommer mig,
 at man med Lethed vil kunne see, at der kan
 indtræde saadanne Forhold, hvor det vilde være
 mindre forsvarligt at blotte den ene Halvdeel
 af Landet fuldstændig for Cadres og Befalings-
 mænd og for en Deel af Mandskabet. Dette
 synes mig at ligge saa nær, at det undrer mig,
 at dette Hensyn ikke har paatrængt sig nogen
 af de ærede Herrer. Det forekommer mig og-
 saa, at der er et andet Hensyn, der kunde tages
 i Betragtning, nemlig det praktiske, idet man, ved
 første Gang at have to Leire, ad Erfaringens Vej
 vil kunne komme til Kundskab om, hvilket Terrain
 der dog bedst maatte egne sig til i Fremtiden at
 samle den ene Leir paa. Endelig er der forsaavidt
 ogsaa en theoretisk Betragtning, der kan gjøres
 gjældende, nemlig at Hæren er deelt i 2 Dele,
 en paa hver Side af Storebelt, og altsaa kunde
 det have en vis Betydning, at enhver af disse
 Afdelinger havde sin Leir. Wien, som sagt,
 jeg holder for, og jeg troer ogsaa, at det ikke
 vil finde Modstand fra nogen Side, at det
 under almindelige Forhold er rigtigt, at Hæ-
 ren uddannes i een Leir; men jeg vilde tillige
 ansee det for meget beklageligt, om man ikke
 lod Krigsministeren gives Leilighed til efter